

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת ויקרא

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש אדר שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי ננסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

<p>אין מקבלים קרבן ממשומד יג</p> <p>אדם הוא כוונת המקריב ובהמה זה בירור ניצוצין מהחיצונים יג</p> <p>האם הסטרא אחרא נהנה מהקרבנות? יג</p> <p>העונות של הבהמה לוקח הסטרא אחרא יג</p> <p>משא כפול היה הבהמה נושא חלק להקדושה וחלק לצד האחר יד</p> <p>המקריב קרבן הוא מיחד את הפרצופים העליונים יד</p> <p>כהן שאינו נשוי לא יקריב יד</p> <p>רק בהמות המותרות באכילה מותר להקריבן על המזבח יד</p> <p>קרבן נקרא על שעל ידו הספירות מתקשרים ביחוד שלם טו</p> <p>על ידי הקרבן מתעוררים רחמים וכל הדינים נמתקים טו</p> <p>משמע כאן שהקרבנות הם לשם אלקים טו</p> <p>הקרבנות משברים את צד הגבורה טו</p> <p>מחשבה של ה' הוא החכמה שבו תלוי הכל טז</p> <p>מחשבת האדם מביאו לכל החטאים טז</p> <p>עולה דוקא זכר לפי שהוא עולה למעלה לחכמה טז</p> <p>עולה בא מן הבקר הרומז ליסוד לפי שזה סיום המחשבה טז</p> <p>התיקון הוא במקום הפגם והפגם הוא ביסוד יז</p> <p>כל הממונים בשעת הקרבת הקרבן יז</p> <p>הכהן לא ישחוט יז</p> <p>בעולה גם כן יביא עשיר בקר ועני צאן וכו' יח</p> <p>העשיר ליבו גס בו לחטוא יותר לכן מביא קרבן שמן וכו' יח</p> <p>עני ג"כ נתכפר עם קרבנו על ידי צער בני ביתו יח</p> <p>קרבן העני חשוב שהקריב גם את עצמו יט</p> <p>מנחה שמרתיחין אותו על מחבת ומרחשת הוא כפרה על אש היצר יט</p> <p>מלח הוא הברית שעל ידו מתקיים העולם יט</p> <p>עולות המכפרים על מחשבות הלב נשחטים בצפון כ</p> <p>שלמים שהם שלום לכל נשחטים גם בדרום כ</p> <p>שלמים גם הבעלים אוכלים שאין צריך לכפר על ידי האכילה כ</p> <p>הקטרת היא למעלה מהכל כ</p> <p>יעקב מדת האמת ושלוש יסוד קשורים בז"ז כ</p> <p>יעקב הוא שלם כי הוא מכריע בין חסד לגבורה כא</p> <p>גם שלמים הוא כמו מדת יעקב כא</p> <p>חוטא צריך להביא קרבן עז לפי שעסק בטומאה כא</p> <p>יש זוכים בנשמה ויש זוכים רק ברוח ויש רק בנפש כא</p> <p>הזוכים רק בנפש באים בחלומו רוחות רעות ומודיעים לו דברים כא</p> <p>ישראל יכול לקנות רוח אבל נכרי לעולם לא חוץ אם נמול כא</p> <p>ישראל העומד במדרגת נפש צריך לעשות יותר ולזכות ליותר כב</p>	<p>לאחר שאוכלים אין הדרך להזמין רעים ו</p> <p>ה' בחר בישראל ורצה להרחיקם מכל המקטרגים ו</p> <p>ביום הקמת המשכן היה יום שמחתו של ה' ו</p> <p>ה' קרא למשה לפניו שיעשה סעודה לחנוכת הבית ו</p> <p>באותו יום התייחדו כל העולמות וקיבלו שפע רב ז</p> <p>עד למטה בעולם הזה הגיע השפע שע"י הקרבנות ז</p> <p>השכינה ירדה לארץ וה' בא להתיחד עמה למטה ונשפע השפעות ז</p> <p>הקרבנות הם סעודת המלך וע"י זה נמתקים הדינים ז</p> <p>למה כתוב שני פעמים ארץ ז</p> <p>הו"ק דז"א שנטען ה' במקומו נתגדלו כנטיעות המוציאות פרחים ז</p> <p>המלכות דאצילות מתברכת מהם ח</p> <p>בעת הקמת המשכן הגיע העת לעקור את שרי העמים למעלה ח</p> <p>בבית המקדש היה היחוד במדרגה יותר גבוהה ח</p> <p>בספר אגדה מפרש קול התור על המלכות ח</p> <p>הכלה מרמז על המלכות ומשה מרמז על ז"א ח</p> <p>המלכות קראה למשה ליכנס וקול התור שהוא ז"א דבר אליו ח</p> <p>בכל מקום ויקרא הוא לקיימו ולקשרו בשרשו ח</p> <p>גם לה' שייך לתת קיום וחוזק שמראים שהכל תלוי בו ט</p> <p>חסר היה למשה לשלמותו אשתו שפירש ממנה ט</p> <p>הקריאה היתה מן המלכות שנקראת קטנה ט</p> <p>אל"ף זעירא לפי שהיה בחוץ לארץ ובמשכן ט</p> <p>ועוד לפי שהיה קריאה של השכינה ט</p> <p>עוד טעם לפי שהמלך העליון ירד לשרות למטה בבית עבדו ט</p> <p>השכינה נקראת אוהל מועד לפי שבה תלויים כל הזמנים י</p> <p>לאמר היינו שניתן רשות לגלות הדבר י</p> <p>הביאו המשכן אל משה שיבדוק אם נעשה כמו שראה בהר יא</p> <p>אחרי שגומרים לבנות הארמון באים להראות למלך יא</p> <p>משה הוא אדון הבית יא</p> <p>אדם מפני שעל ידי היחוד נעשים כמו אדם אחד יא</p> <p>המקריב צריך שיהיה נשוי יא</p> <p>מקריבים לה' ונעשה יחוד ומזה בא השפעות טובות יב</p> <p>מלך היושב למעלה מעלים הדורון אליו ומשם יורד למטה יב</p> <p>אלף קטנה כי אותיות קטנות הם במלכות שהיא שרתה במשכן יב</p> <p>אותיות גדולות הם בבינה ומרמז שם על האדם העליון יב</p> <p>משה עוסק בתיקון ז"א ואהרן בתיקון המלכות יב</p> <p>אהרן נכנס עם המלכה למלך יג</p> <p>משה נכנס למשכן כמו אורח יג</p> <p>אדם הראשון לא היה צריך להקריב מבקר וצאן יג</p>
---	--

איש שיש בו רק נפש וחטא קרבנו עז שעבר עליו רוח טומאה.....	כב
למה מקריבים בהמה שיש עליו רוח הטומאה על המזבח?	כב
אש המזבח אוכלת האש של הסטרא אחרא.....	כב
על ידי שאש הסטרא אחרא נאכלת נתבטל מן האדם רוח הטומאה.....	כב
העולם מתקיים בזכות הצדיקים ותשב"ר.....	כג
אם לא די בזכותם ה' לוקחם מן העולם.....	כג
השפע נגרע מז"א בשביל חטא הדור.....	כג
ווי לציבור הסומכים על כהן גדול כזה.....	כג
על ידי עבודת הכהן גדול מתברכים כל העולמות.....	כג
כהן שחטא מי מכפר עליו?.....	כד
רבי יהודה הכהן יכול לכפר על עצמו.....	כד
כהן אחר מקריב ואחר כך הכהן גדול גומר להעלותו אל מקומו.....	כד
בראש השנה צריך לקחת שליח ציבור הגון.....	כד
שליח ציבור שאינו הגון חטאי הקהל נזכרים ע"י.....	כד
אם שליח ציבור זכאי גם הקהל זכאי.....	כד
אם הסנהדרין טועים כל ישראל טועים.....	כה
עדת ישראל ישגו בשביל שלא נמצא מי שידע לגלות עומקי התורה.....	כה
בזמן המשיח יגלה ה' סודות התורה.....	כה
למה לא כתיב ואם נשיא יחטא.....	כה
לא שכיח שכהן יחטא לפי ששומר עצמו תמיד.....	כה
לא שכיח שכל ישראל יחטאו.....	כה
נשיא חוטא משום שיש בו גאות.....	כה
הודע אליו מי מצוה למי להודיע לזו.....	כז
השכינה מודיעה לו החטא על ידי יסורים שמביאה עליו.....	כז
נשמת אדם מעידה עליו.....	כז
המתגאה שוכח את חטאיו ונזכר על ידי היסורים.....	כז
הקם ללמוד בחצות התורה מודיעה לו את חטאיו ברחמים	כז
בכל יום יוצא כרוז ומעורר את בני העולם לתשובה.....	כז
ה' מזהיר את הנשמה לפני ירידתה לעולם הזה.....	כח
הנשמה בדרכה לעולם עוברת בגן עדן.....	כח
התורה תמה על איש החוטא.....	כח
עצה לאדם שיחזור בתשובה לפני היום הקשה שיתבענו ה' לדין.....	כח
צלמו של אדם מסתלק ממנו בשעת מיתה.....	כח
ב' צללים יש לו לאדם.....	כח
כשהצללים מסתלקים גם יכול לשוב בתשובה.....	כח
תשובה כשאדם עוד בבריאותו השלמה הוא חשובה יותר.....	כט
ה' תמה על אדם שחטא הלא השבעתי אותו בשמי שלא יחטא.....	כט
יתודה על העבירות לפני קונו.....	כט
מי שאינו מתודה על חטאיו אין נפתחים לפניו שערי התשובה.....	כט
המתודה והבוכה לפני ה' פותח שערים הסתומים ומתקבל תפלתו.....	כט
חלק הנפש היא שחוטאת ולא חלק הרוח ונשמה.....	לא
המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה.....	לא
דוד התקשר בז"א ועל ידי זה ירש את המלכות.....	לא
הנפש מתקשרת ברוח והרוח בנשמה.....	לא
נפש של רשע נשאבת לצד הטומאה.....	לא
ע"י התשובה יחזרו הספירות העליונות למקומם.....	לב
גנב חמור יותר מגזלן מפני שהתירא מאנשים יותר מה'.....	לב
רק הנפש חוטאת ולא הרוח ולא הנשמה.....	לב
ע"י תשובה מיוחד מחדש את קוב"ה ושכינתיה.....	לב
ע"י תפלה כראוי זוכים להוריד השפעות מלמעלה.....	לב

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שכתב ועונש ה"ח ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י ב"זוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0548-436784

❁ פרשת ויקרא ❁

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ב' ע"א

דורות הראשונים היו יודעים לצרף האותיות להבין ענינים נפלאים

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר", רבי אלעזר פתח, **"שְׁאֵל לָךְ אוֹת מֵעַם ה' אֱלֹהֶיךָ, הַעֲמַק שְׁאֵלָה אוֹ הַגְבָּה לְמַעְלָה"** (ישעיהו ז, יא), הסתכלתי בדורות הראשונים ובדורות האחרונים, מה בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, דורות הראשונים היו יודעים ומסתכלים בחכמה העליונה, וידעו לצרף האותיות שנמסרו למשה בסיני, ואפילו הרשעים שבישראל היו יודעים בתוך האותיות חכמה העליונה, והבינו מתוך אותיות הגדולות ואותיות הקטנות, החכמה לנהג עניני עולם הזה.

האותיות הגדולות והקטנות ירדו מהיכלות עליונים ונמסרו למשה בסיני

לפי שכל אות ואות שנמסרה למשה, היו מתעטרות ועולות על ראשי חיות עליונות הקדושות, וכל החיות היו מתעטרות בהן, ופורחות בתוך אויר היורד מתוך אויר עליון רוחני שאינו ידוע, ועולות ויורדות, אותיות גדולות ואותיות קטנות, אותיות גדולות, יורדות מתוך היכל עליון הנסתר מהכל^א, ואותיות קטנות יורדות מתוך היכל אחר תחתון^ב, אלו ואלו נמסרו לו למשה בסיני.

בכל אות יש מילוי של אותיות אחרות

וגם מילואי האותיות שהן מתחברות בהסתר בכל אות ואות, כגון א' שהיא אות יחידית, מתחברות עמה בהסתר שתי אחרות ל' פ', וכן כולן נמסרו למשה בסיני, וכולן בסוד אצל החברים, זכאים הם.

הנביא אמר לאחז שהוא יכול לשאול לעצמו אות שם הקדוש

"שְׁאֵל לָךְ אוֹת", אות ממש, שכולם הם מתקיימים בסוד האותיות.

"הַעֲמַק שְׁאֵלָה", זו אות ה' האחרונה של השם הקדוש, **"אוֹ הַגְבָּה לְמַעְלָה",** זו אות י', התחלת השם הקדוש, וזה הוא הסוד שכתוב: **"שְׁאֵל לָךְ אוֹת מֵעַם ה' אֱלֹהֶיךָ",** נשמע שזהו אות מהשם הקדוש, שכתוב: **"מֵעַם ה'",** שזה הוא שם הקדוש ברוך הוא, אות אחת שבו, והמשכן עמד על זה^ג.

זיו הזוהר

א. פירוש מעולם הבינה. ב. פירוש מעולם המלכות. ג. פירוש שהתקיימות המשכן היינו אות

עם השכינה באו כל מרכבותיה לשרות על המשכן

בא וראה, כאשר עלה הענן על המשכן ושכן עליו, כל אותן המרכבות, וכל אותן כלי המשכן שלמעלה, כולם היו תוך הענן.

הענן שנכנס משה היה של המלכות ועל המשכן של הבינה

מה כתוב: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן" (שמות מ, לה), וכתוב: "וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וכו' וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אֲרָבָעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה" (שמות כד, יח). אם משה לא היה יכול ליכנס למשכן, איך היה יושב [בענן] על ההר כל אותן ארבעים יום. **אלא** שני [מיני] עננים היו, ענן המאיר וענן שאינו מאיר, אחד שנכנס בו משה, ואחר שהיה שורה על המשכן.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד ע"ב

הקרבנות הם רפואה לחטאים שלא יצטרכו לגלות

ובא וראה, ביום ההוא שנתיסד בו המשכן, הקדים הקדוש ברוך הוא לשכן בו, מיד "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר", "וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו", הודיע לו שעתידים ישראל לחטוא לפניו, ושיתמשכן אהל מועד הזה בחטאם, ולא יתקיים בידם, זה שכתוב: "וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר", מה אמר לו, "מֵאֹהֶל מוֹעֵד", מעניני אהל מועד, שעתיד להתמשכן בחטאי ישראל, ולא יתקיים בקיומו, אבל רפואה לזה, "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן לַה'", הרי לך קרבנות שיגינו על הכל.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ג ע"ב

לאחר שאוכלים אין הדרך להזמין רעים

רבי חייא פתח ואמר, "בְּאֵתֵי לְגַנְי אַחֲתֵי כְּלָה אַרְיִתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו' אֶכְלוּ רָעִים וְגו'" (שיר השירים ה, א), כתוב הזה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו, שכתוב: "אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי וְגו'", ואחר כך, "אֶכְלוּ רָעִים וְגו'", מי שמזמין לאחר, כאשר מזון מוכן לפניו, לאחר שהוא אכל איך יזמין לאחר?

ה' בחר בישראל ורצה להרחיקם מכל המקטרגים

אלא זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותם, ובחר בהם מכל שאר עמים עובדי כוכבים, ומשבחר בהם, רצה לסלק אותם מכל מקטרגי עולם.

ביום הקמת המשכן היה יום שמחתו של ה'

ובא וראה, ביום שהוקם המשכן למטה, ביום ההוא הוקם משכן אחר למעלה עמו, שכתוב: "הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ, יז), סתם [יז], ויום ההוא שמחתו של הקדוש ברוך הוא היה.

ה' קרא למשה לפניו שיעשה סעודה לחנוכת הבית (קרבנות)

כיון שהוקם המשכן, מה כתוב: "וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד" (שם פסוק לה), כשראה הקדוש ברוך הוא כך, אמר, ומה על ידי משה הוקם, והוא מבחוץ, מיד "וַיִּקְרָא אֶל

ה' האחרונה מהשם הו"ה ז. מדנכת בלשון נפעל היינו עשיה דפסילא מרמז על המשכן

מִשֶּׁה ואמר לו, משה, חנוכת הבית במה היא, בסעודה, **"אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַה' "**, זהו שכתוב: **"בְּאֵתִי לַגִּבִּי"**.

באותו יום התייחדו כל העולמות וקיבלו שפע רב

"אֶחָתִי כְלָה", זו כנסת ישראל, שביום ההוא נזדווגו זווגים בכל¹, נזדווגו זווגים בגן עדן ההוא, בשביל שיתברכו כולם מהשקאת הנחל², ונתקשרו כל אחד בחברו, זהו שכתוב: **"אֶרְיִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׁמַי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי"**, כולם יונקים ונשבעים מנביעת הנחל.

עד למטה בעולם הזה הגיע השפע שעל ידי הקרבנות

"אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ הוֹדִים", כל אותן שלמטה, וכל השרים מתברכים וניזונים כאשר אלה נתברכו למעלה, ובמה מתברכים ונמתקים כולם, בריח הקרבן.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד' ע"א

השכינה ירדה לארץ וה' בא להתיחד עמה למטה ונשפע השפעות

בא וראה, בשעה שירדה השכינה להשרות מדורה בארץ, אז אמר הקדוש ברוך הוא מקרא הזה, בשביל שימצאו ברכות ושמחה בכל העולמות, והיא נמתקה שיושפע ממנה ברכות לכל.

הקרבנות הם סעודת המלך ועל ידי זה נמתקים הדינים

רבי חזקיה פירש מקרא הזה בקרבנות, לפי שהם סעודת המלך להקריב לפניו, ונהנים ממנו שרי הדינים, ונמתקים כולם, ונמצאת שמחה בכל.

רבי אחא פירש מקרא הזה שבשעה שנכנסה השכינה למשכן, שנמצאו ברכות ושמחות בכלם, ונכנסה השכינה ככלה לחופה, אז נשתלמו ישראל למטה, ונדבקו בו בהקדוש ברוך הוא בארץ ההיא, שכתוב: **"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם"** (שמות כה, ח), ואז עליונים ותחתונים נמתקו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד' ע"ב

למה כתוב שני פעמים ארץ

רבי שמעון פתח, **"הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ"** (שיר השירים ב, יב), מקרא זה יש לעיין בו, כיון שכתוב: **"נִרְאוּ בְּאֶרֶץ"** מהו שכתוב: **"נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ"**, שהרי בפעם אחת ארץ די.

הו"ק דז"א שנטען ה' במקומן נתגדלו כנטיעות המוציאות פרחים

אלא **"הַנְּצַנִּים"** אלו הם הנטיעות, שעקרון הקדוש ברוך הוא, ושתלן במקום אחר, ונתגדלו כנטיעות שמוציאות פרחים.

¹ זיו הזוהר. ² שלמעלה. ה. פירוש שנזדווגו כל העולמות והספירות של בחינת נקבה. ו. היינו מהשקאת השפע הבאה מלעילא מן העולמות אצילות ובריאה.

המלכות דאצילות מתברכת מהם

"נִרְאוּ בְּאֶרֶץ", שארץ הזאת מתברכת מהן כראוי, ואיזו היא, זו ארץ הקדושה, ארץ העליונה^[1], ארץ ודאי.

בעת הקמת המשכן הגיע העת לעקור את שרי העמים למעלה

"עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ"^[ח] זו העת לעקור הממשלה של שרי העמים^[ט], שלא ישלטו בהם בישראל, בשעה שהוקם המשכן.^[י]

בבית המקדש היה היחוד במדרגה יותר גבוהה

"וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ", זו ארץ שלמטה שנחלו ישראל על ידי יהושע^[יא], מי הוא קול התור, זה הוא תייר העליון, שנזדווג עמה כאשר בנה שלמה בית המקדש למטה^[יב], ואז נתעטר הקדוש ברוך הוא בכתריו כחתן בכלה, כמו שכתוב: **"צִאֲנָה וְרֵאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְ שְׁלֹמֹה וְגוֹ"** (שיר השירים ג, יא).

בספר אגדה מפרש קול התור על המלכות

ובספר האגדות יאמר, קול התור, זו תורה שבעל פה, שתורה שבכתב נקראת תורה סתם, תורה שבעל פה נקראת תור, כמו שכתוב: ויקר ויקרא, זה מורה שלמות, וזה לא כן, ואני פירשתי כמו שנזכר, וכך הוא.

הכלה מרמז על המלכות ומשה מרמז על ז"א

בא וראה, כאשר ירדה השכינה למשכן, כתוב: **"כְּלֹת מֹשֶׁה"** (במדבר ז, א), חסר וא"ו, כלת משה בודאי, וזה נתבאר, אבל סוד הדבר, כלת משה זו כנסת ישראל, והכל ענין אחד, ועל מלך העליון נאמר^[יג].

המלכות קראה למשה ליכנס וקול התור שהוא ז"א דבר אליו

כיון שהוקם המשכן, עמד משה מבחוץ, שאמר אין ראוי ליכנס אלא ברשות, מיד **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, מי היה הקורא, זו היא שהבית שלה הוא, זו היא הכלה שכל הבית ברשותה הוא, **"וַיִּדְבֵר ה' אֵלָיו"**, מדרגה ההיא שנקראת קול^[יד], מקום ההוא שנאחז בו משה.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלד ע"ב

בכל מקום ויקרא הוא לקיימו ולקשרו בשרשו

רבי אבא אמר: **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה"**, בא וראה, בכל מקום הקריאה על קיום הדבר היא באה, כמו שביארנו בהכתוב: **"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו"** (בראשית מט, א), מה הקריאה שם, אלא

וזהו הזוהר

המקדש נתעלתה השכינה על עולם האצילות עולם החכמה שנקרא תייר על שם כח הראות שבעין, ככתוב: **"הִחֲכֶם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ"** (קהלת ביד). **יג.** היינו ספירת המלכות שורש השכינה הקדושה השוכנת במשכן ונקראת כלת משה לפי ששרש משה הוא בספירת תפארת **יד.** היינו ספירת התפארת.

ז. היינו עולם המלכות. ח. דורש משמעות הזמיר מלשון לזמר עריצים. ט. היינו השבעים שרים שלמעלה. י. פירוש שכאשר הוקם המשכן נגזר כן למעלה למעט ממשלתם. יא. מרמז על השכינה הקדושה שנקראת לבנה, שבעבור זה אמרו פני יהושע כפני הלבנה. יב. פירוש שעל ידי בנין בית

שהקריאה בשביל קיום מקומותם להיותם קיימים למעלה ולמטה, כדמיון זה כתוב: **"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ"** (במדבר יג, טז), שיתקיים מקומו במקום שנצרך, ולקשרו שם, וכן **"וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב"** (בראשית כה, כו), **"וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל"** (שם לג, כ), שהקדוש ברוך הוא הקים אותו למקום זה בשם הזה.

גם לה' שייך לתת קיום וחוזק שמראים שהכל תלוי בו

ואם תשאל שכתוב: **"וַיִּקְרָאוּ אֵל אֱלֹהִים"** (יונה ג, ח), **"קָרָאתִי מִצְרָה לִי אֵל ה'"** (שם ב, ג), כך הוא בודאי, אותה הקריאה לקשר ולקיים הקיום שלמעלה, ומה היא הקריאה, סדור השבח של רבון העולמים, שכל הבקשות שמבקשים מלפני רבון העולמים, מראין על התקיימותו ועוזו, שנראה מהן שבו תולה הכל, ולא במקום אחר, כדמיון זה: **"וַיִּקְרָא אֵל מֹשֶׁה"**, למען יתקיים בקיומו.

חסר היה למשה לשלמותו אשתו שפירש ממנה

אמר רבי יצחק, אל"ף של ויקרא למה היא קטנה, אמר לו על שנתקיים משה בשלמות ולא בכל, שהרי נפרש מאשתו.

הקריאה היתה מן המלכות שנקראת קטנה

בספרי הקדמונים אמרו בזה טעם לשבח, ואנו כך למדנו, מי שנתעלה למעלה, צריך להיות מקושר למעלה וגם למטה^[טז], ואז הוא בשלמות, עוד טעם על אל"ף קטנה, שממקום קטון היתה הקריאה^[טז], קטון שהוא גדול בהתחברותו עם מה שלמעלה. זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רלט ע"א

אל"ף זעירא לפי שהיה בחוץ לארץ ובמשכן

פתח העלם ההוא ואמר, **"וַיִּקְרָא אֵל מֹשֶׁה"**, מפני מה כאן אל"ף קטנה, לפי שקריאה זו לא היתה בשלמות, מה הטעם, שהרי לא היה אלא במשכן ובארץ אחרת, לפי ששלמות אינה נמצאת אלא בארץ הקדושה.

ועוד לפי שהיה קריאה של השכינה

ועוד שכאן קריאת השכינה בחינת נקבה, **"אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ"** (דברי הימים א' א, א), שם אדם בשלמות של זכר ונקבה [נכתב אל"ף גדולה], ובא וראה סוף המקרא: **"וַיִּדְבַר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לְאֹמֶר"**^[יז], לפיכך האל"ף קטנה.

עוד טעם לפי שהמלך העליון ירד לשרות למטה בבית עבדו

עוד טעם על אל"ף קטנה, משל למלך שהיה יושב על כסאו, וכתר מלכות עליו, אז נקרא מלך עליון, כאשר יורד והולך לבית עבדו, מלך קטן נקרא, כך הקדוש ברוך הוא, כל זמן שהוא למעלה על הכל, מלך עליון נקרא, כיון שיורד ממדורו למטה, מלך הוא, אבל אינו עליון כבתחלה, לפיכך האל"ף קטנה.

זיו הזוהר

טו. פירוש גם בזיוג גשמי, ואפשר לומר כוונתו שלולא שדרש מעצמו הקל וחומר, שהקדוש ברוך הוא היה עליו גומר, לא היה נקטן אצלו האומר, ודי למבין. טז. היינו מעולם המלכות שנקראת נקודה

קטנה כאשר היא כלי הזדוגות עם עלמא דרכורא. יז. פירוש שמוח מוכח שהקריאה בתחילה לא היתה מהשם הוי"ה שהיא ספירת התפארת אלא מן המלכות.

השכינה נקראת אוהל מועד לפי שבה תלויים כל הזמנים

"וַיִּקְרָא", כך למדנו, הזמינו להיכלו, "מֵאֵהָל מוֹעֵד", מהו אהל מועד, אהל שבו תלויים מועד וחג ושבת למנות^[יח], כמו שכתוב: "וְהָיָה לְאֵתָתּוֹ וּלְמוֹעֲדֵימָּ", ובו שורה החשבון למנות, ומי הוא, זו הלבנה, כמו שכתוב: "אֵהָל בַּל יִצְעַן בַּל יִסַּע יִתְדָתָיו לְנִצְחָ" (ישעיהו לג, כ).

לאמר היינו שניתן רשות לגלות הדבר

"לְאִמֹר", מהו "לְאִמֹר", בשביל לגלות, מה שהוא נסתר בפנים, ובכל מקום "לְאִמֹר" כמו שכתוב: "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לְאִמֹר", היינו שנתנה רשות לגלות, לפי שיצאה פקידה להלבנה ענין ההוא, מן המקום שהוא שורש משה. ^[יט]

"וַיִּדְבֹר ה'", למעלה, "אֶל מֹשֶׁה", באמצע, "לְאִמֹר", בהאחרית, זהו המקום שנתנה רשות לגלות^[יט].

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי
מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת
הקונטרס ולחלקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב
לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

הביאו המשכן אל משה שיבדוק אם נעשה כמו שראה בהר

ועוד "ויקרא אל משה", מה כתוב למעלה, **"ויביאו את המשכן אל משה וגו'"** (שמות לט, לג), למה אל משה, אלא כך אמרו, לפי שמשה ראה אותו בהר, שהקדוש ברוך הוא הראה לו בראיית העין, כמו שכתוב: **"כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֹתָךְ בְּהָר"** (שמות כז, ח), וכתוב: **"כִּמְרֹאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מֹשֶׁה וגו'"** (במדבר ח, ד), וכתוב: **"וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרֹאֶה בְּהָר"** (שמות כה, מ), ועתה הביאו אליו, כדי שיראה אם נעשה כאותו המשכן שראה בהר.

אחרי שגומרים לבנות הארמון באים להראות למלך

אבל למה **"ויביאו את המשכן אל משה"** [כא] אלא למלך שבקש לבנות ארמון להמטרונה, פקד לאומנים היכל זה במקום זה והיכל זה במקום זה, כאן חדר המטות, וכאן מקום לבנות, כיון שגמרו אותו האומנים, הראוהו למלך.

משה הוא אדון הבית

כך, **"ויביאו את המשכן אל משה"** (שמות לט, לג) אדון הבית איש האלהים [כב], וכיון שנגמר הארמון, הזמינה המטרונה את המלך, הזמינה לבעלה עמה, לפיכך: **"ויקרא אל משה"**, ולפי שמשה אדון הבית הוא, מה כתוב: **"ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה"** (שמות לג, ז), משה שהוא אדון הבית ביכולתו לעשות כך, מה שאין רשות לאדם אחר לעשות כך, **"וידבר ה' אליו"**, זו מדרגה אחרת עליונה.

אדם מפני שעל ידי היחוד נעשים כמו אדם אחד

ואז בשעה שנודמן משה ליכנס, פתח ואמר **"אדם פי יקריב מכם"**, למה נזכר אדם כאן, אלא כשנתחברו שמש וירח ביחד פתח ואמר אדם [כג], כדכתיב: **"שמש ירח עמד ובלה"** (חבקוק ג, יא), עמד ולא עמדו.

המקריב צריך שיהיה נשוי

"פי יקריב מכם", כאן נרמז שמי שיעשה עבודת הקרבנות בשלמות, צריך שימצא זכר ונקבה [כד], כך נשמע שכתוב: **"מכם"** שימצא בתבנית אדם שלכם, **"קרבו לה"**,

זיו הזוהר

כא. פירוש ולמה לא הלך לראותו במקום שנעשה. כב. משה נקרא איש האלהים ואדון הבית כיון שהוא גרם השפעת השפע לספירת המלכות שנקראת אלהים על ידי התקשרותה בספירת התפארת שורש משה. כג. כי אדם הוא כולל זכר ונקבה דהיינו שמש וירח. כד. פירוש שיהיה נשוי אשה.

שיקריב הכל להתאחד יחד עליון ותחתון, "מִן הַבְּהֵמָה", להראות התאחדות אדם ובהמה הכל ביחד^[כח].

מקריבים לה' ונעשה יחוד ומזה בא השפעות טובות

"מִן הַבְּהֵמָה" ו"מִן הַצֹּאן", אלו ששורשם מן המרכבות שהם טהורים, לפי שאמר "מִן הַבְּהֵמָה", יכול מכולן בין טהורות בין טמאות, חזר ואמר: "מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קִרְבָּנְכֶם", קרבני צריך לומר, מה "קִרְבָּנְכֶם", אלא בתחלה "קִרְבָּן לַה'" ועתה קרבנכם, "קִרְבָּן לַה'" "אָדָם", "קִרְבָּנְכֶם" "מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן", להראות היחוד מלמטה למעלה ולמעלה למטה, מלמטה למעלה היינו, "קִרְבָּן לַה'", מלמעלה למטה היינו, "קִרְבָּנְכֶם"^[כט].

מלך היושב למעלה מעלים הדורון אליו ומשם יורד למטה

משל למלך היושב במגדל העליון למעלה מעלה, והכסא שלו הוכנה על המגדל ההוא, והמלך הוא העליון על הכל, אדם כי יקריב מתנה למלך, צריך לעלות ממדרגה למדרגה, עד שעולה להמקום שהמלך יושב, ואז נודע שזה העלה מתנה למלך, ושזאת המתנה למלך היא, כשיורדת מתנה מלמעלה למטה, הרי נודע שהמתנה הזאת יורדת מן המלך מלמעלה לאוהבו של מלך שהוא למטה.

כך בתחילה כתוב: "אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם", שיעלה במדרגותיו מלמטה למעלה, ואז "קִרְבָּן לַה'", ואחר כך "מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּגו'", תרד שפע במדרגותיו מלמעלה למטה, ואז "קִרְבָּנְכֶם" לכם, ובשביל זה כתוב: "אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם חֶלְבִּי" (שיר השירים ה, א), הרי זה אדם וקרוב לך, ואחר כך "אֲכָלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים"^[ל] היינו, שאז "מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קִרְבָּנְכֶם".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף נ"ג עמוד ב'

אלף קטנה כי אותיות קטנות הם במלכות שהיא שרתה במשכן

רבי יצחק אמר, "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו וּגו'", אל"ף קטנה למה, אלא בשביל להראות מי הוא זה שהיה קורא, והוא זה ששכן במקדש, ואז הזמין לו למשה כמו זה המזמין לאורח.

אותיות גדולות הם בבינה, ומרמז שם על האדם העליון

כאן אל"ף קטנה, ושם בהפסוק "אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ" (דברי הימים א' א, א), אל"ף גדולה, לפי שאדם זה הוא שלמות הכל.

משה עוסק בתיקון ז"א ואהרן בתיקון המלכות

בא וראה, מה בין משה לאהרן, איזה מהם העליון, אלא משה העליון, שמשה נקרא שושבין המלך, ואהרן נקרא שושבין המלכה.

זוהר זוהר
 כה. התאחדות אדם ובהמה היינו הזדוגות תפארת ומלכות. כי אדם בגימטריא מ"ה שהוא שם הוי"ה במילוי החי"ן שורש ספירת מלכות. כו. זה רמז על קבלת שפע. כז. היינו גם כן קבלת השפע.

אהרן נכנס עם המלכה למלך

משל למלך, שהיה לו מטרונה עליונה, מה עשה, נתן לה שושבין לתקן לה הכל, ולהשגיח בכל עניני הבית, ולכך כאשר נכנס שושבין הזה למלך, לא נכנס אלא עם המטרונה. זהו שכתוב: "בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ"^[כח].

משה נכנס למשכן כמו אורח

ולפי שמשה הוא שושבין המלך, לפיכך נזדמן למשכן כאורח, ואחר כך, "וַיִּדְבַּר ה' אֵלָיו".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ה' עמוד א'

אדם הראשון לא היה צריך להקריב מבקר וצאן

"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּם קֶרְבָּן לַה'", אמר רבי אלעזר, מקרא הזה כך היה לו ליכתב, אדם כי יקריב קרבן לה', מהו "מִמֶּם", אלא להוציא אדם הראשון, שהוא הקריב קרבן כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, וזה נתבאר, וכאן "מִמֶּם" כתוב.

אין מקבלים קרבן ממשומד

וזה אדם, בא להוציא אדם אחר שלא היה מכם^[כט], אמר לו רבי שמעון, יפה אמרת וכך הוא.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלט עמוד א'

אדם הוא כוונת המקריב ובהמה זה בירור ניצוצים מהחיצוניים

אבל הרי אמרו במה שכתוב: "אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'" (תהלים לו, ז), שכך נתעלה הסוד של אדם, מצד האדם ודאי, ובהמה מצד הבהמה^[ל], ולפיכך כתוב: "אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּם", אדם ודאי, שזהו קרבנו למעלה לקשור הקשר בסוד של אדם, ואחר כך "מִן הַבְּהֵמָה", והכל הוא בסוד של אדם ובהמה^[לא], וזה הוא הסוד שנצרך להקרבן, אדם ובהמה כמו שאמרנו.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רסח עמוד ב'

האם הסטרא אחרא נהנה מהקרבנות?

פעם אחד ישב רבי אלעזר לפני רבי שמעון, אמר רבי אלעזר, האם קץ כל בשר ההוא נהנה מאותן הקרבנות שהקריבו ישראל על גבי המזבח, או לא, אמר לו, כולם היו מסתפקים ונהנין יחד למעלה ולמטה.

העונות של הבהמה לוקח הסטרא אחרא

ובא וראה כהנים ולוים וישראל, הם נקראים אדם, בהתחברות אותן המחשבות הקדושות העולות מהם, זה השה או הכבש או זאת הבהמה שמקריבים, נצרך טרם שנקרב על

זיו הזוהר

המקריב שזה קרבן רוחני של תשובה על החטא בשבירת הלב, וקרבן גשמי שהיא הבהמה. לא. כונתו שעל ידי הקרבן רוחני וגשמי נעשה למעלה התקשרות אדם ובהמה" שהוא סוד

כח. זא"ת רמז על השכינה הקדושה. כט. פירוש שלאדם הראשון הותר להקריב שור פר מקרין מפרים שלא היה לו שמנה ימים ולא לכם. ל. דורש שהקרבן צריך להיות מן שניהם. מן האדם

המזבח, להזכיר עליו כל החטאים וכל העונות וכל הרהורים רעים שעשה, ואז נקראת זו בהמה בכל, מתוך אותן החטאים והרהורים רעים, כדמיון הקרבן של עזאזל, שכתוב: **"וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'"** (ויקרא טז, כא), כמו כן כאן.

משא כפול היה הבהמה נושא חלק להקדושה וחלק לצד האחר

וכאשר עולה על גבי המזבח הוא נושא פי שניים, הבשר והעונות, ולפיכך זה עולה למקומו וזה עולה למקומו, המחשבות בסוד של אדם, והבשר בסוד של בהמה, ככתוב: **"אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'"** (תהלים לו, ז).

בקרבנות מנחות נהנה גם הסטרא אחרא ועל ידי זה לא היה יכול לשלוח

חביתין וכל שאר מנחות לעורר רוח הקודש, במחשבות הכהנים ושירות הלויים ותפלות של ישראל, ובאותו העשן מהשמן והקמח שעלה, מסתפקים ונשבעים כל שאר שרי הדין, שלא יוכלו לשלוח עם הדין שהוא שנמסר להם, והכל בזמן אחד. **בא** וראה שהכל נעשה בהסוד של האמונה להסתפק זה בזה, ושיעלה למעלה מה שנצרך עד אין סוף.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ה' עמוד ב'

המקריב קרבן הוא מיחד את הפרצופים העליונים

רבי אבא אמר, בא וראה, בשעה שהאדם מתקן מעשיו, על ידי הקרבן הכל נמתק, ונתקרב ונתקשר זה בזה ביחוד שלם, זהו שכתוב: **"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם"**, [וג'] **"פִּי יִקְרִיב"**, לקשר הענינים כראוי.

כהן שאינו נשוי לא יקריב

בא וראה, **"אָדָם פִּי יִקְרִיב"**, להוציא מי שאינו נשוי, שהרי קרבנו אינו קרבן, וברכות אינן נמצאות על ידו, לא למעלה ולא למטה, כך נשמע שכתוב: **"אָדָם פִּי יִקְרִיב"**, למעט זה שאין הוא אדם, ולא בכלל של אדם הוא, והשכינה אינה שורה עליו, לפי שהוא פגום, ונקרא בעל מום, ובעלי מומין מרוחקים מהכל, כל שכן למזבח להקריב קרבן. **ונדב** ואביהו מוכיחים, שכתוב: **"וַיִּתְצֵא אֱשׁ מִלְּפָנֵי ה' וְגו'"**, ולפיכך כתוב: **"אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַה'"**, **"אָדָם"** היינו שנמצאים זכר ונקבה, זה ראוי להקריב קרבן, הזה ולא אחר.

רק בהמות המותרות באכילה מותר להקריבן על המזבח

"מִן הַבְּהֵמָה" כלל, **"מִן הַבֶּקָר וּמִן הַצֹּאן"** פרט אחר כך, אלו הכשרים לאכול, ושאינם כשרים לאכול אסור להקריב, ולמקום אחר נסתלקו אותן שאינם כשרים.

זיו הזוהר
תפארת ומלכות כמובא לעיל אות כ"ה. **לב.** פירוש שזה דבר התלוי מכם בעבודתכם הקדושה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ד' עמוד ב'

קרבן נקרא על שעל ידו הספירות מתקשרים ביחוד שלם

רבי חזקיה היה שכיח לפני רבי שמעון, אמר לו, למה זה נקרא קרבן, קירוב היה צריך לומר או קריבות, מה זה קרבן^[ג].

אמר לו, הרי זה ידוע אצל החברים, קרבן נקרא על שאותן כתרים הקדושים מתקרבים כולם ביחד, ומתקשרים זה בזה, עד שנעשו כולם אחד ביחוד שלם, להתקין השם הקדוש ביחוד הראוי.

על ידי הקרבן מתעוררים רחמים וכל הדינים נמתקים

זהו שכתוב: "קָרְבַּן לַה'", היינו שקרבן של אותן הכתרים הקדושים לה' הוא, להתקין השם הקדוש, וליחדו כראוי, בשביל שימצא רחמים בכל העולמות, והשם הקדוש יתעטר בכתרו, שיומתק הכל.

וכל זה בשביל לעורר רחמים, ולא לעורר דין, ולפיכך לה' הוא ולא לאלהים, לה' אנו צריכים לעורר רחמים, ולא לאלהים, רחמים נצרך ולא דין.

משמע כאן שהקרבנות הם לשם אלקים

אמר אשרי חלקי ששאלתי והרוחתי דברים האלה, וזה ענין ברור, אבל הלא כתוב: "זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָּה לֵב נְשֻׁבָּה וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְּזֶה" (תהלים נא, יט), "זִבְחֵי אֱלֹהִים" כתוב, ולא זבחי ה'.

הקרבנות משברים את צד הגבורה

אמר לו, ודאי כך הוא, קרבן אלהים לא כתוב, אלא "זִבְחֵי אֱלֹהִים", ועל כן שחיתתן בצפון, שהרי הזביחה היא בשביל אלהים, צד הגבורה והדין ההוא, שיהיה נמתק ונשבר רוח הדין, שהדין יהיה נחלש, ויתגברו רחמים על דין, ולכך כתוב: "זִבְחֵי אֱלֹהִים", לשבר הכח והתוקף של הדין הקשה, שכתוב: "רוּחַ נְשֻׁבָּה", להיות אותו רוח התוקף נשבר, ולא יתגבר רוחו וכחו ותוקפו.

זיו הזוהר

ומתרץ ר"ש שהשם קרבן ענינו לרמוז שעל ידי עבודת הקרבנות נעשה התקרבות והתקשרות הכתרים הקדושים עם השם הוי"ה ברוך הוא, היינו עם מדת הרחמים.

לג. פירוש שהשם קרבן יתכן יותר באדם המקריב שהוא הפועל, והקו"ף בפת"ח כמו רצען קרבן קפדן, אבל הבהמה שהיא הנפעלת בפעולת ההקרבה יתכן יותר אצלה הלשון קירוב או קריבות.

והאדם צריך אז לעמד אצל המזבח ברוח נשבר ויבוש ממעשיו, כדי שרוח התוקף ההוא יהיה נשבר, והכל בשביל שהדין יהיה נמתק ויתגברו רחמים על הדין.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ה' עמוד ב'

מחשבה של ה' הוא החכמה שבו תלוי הכל

"אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו", רבי חייא פתח, **"כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי"** (ישעיהו נה, ח), **"מחשבותי"** כתוב חסר בלי וא"ו.

בא וראה מחשבת הקדוש ברוך הוא, היא עליונה וראשית הכל, ומהמחשבה ההיא מתפשטים דרכים ונתיבות, להמצא שם הקדוש, ולהתקינו בתקונו כראוי^[לד], ומהמחשבה ההיא נמשכת ויוצאת השקת הגן עדן, להשקות לכל^[לז], ומהמחשבה ההיא מתקיימים עליונים ותחתונים, ומהמחשבה ההיא נמצאת תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

מחשבת האדם מביאו לכל החטאים

גם מחשבת האדם היא ראשית הכל, ומהמחשבה ההיא מתפשטים דרכים ונתיבות, לגלות דרכיו בעולם הזה ובעולם הבא, ומהמחשבה ההיא נמשך ויוצא זוהם יצר הרע, להרע לו ולכל, ומהמחשבה היא נמצאות עבירות חטאות וזדונות, של עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ועל כן כתיב: **"כי לא מחשבותי מחשבותיכם"**, ולפיכך ראשונה לכל כתוב: **"אם עלה קרבנו"**^[לז].

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ו' עמוד א'

עולה דוקא זכר לפי שהוא עולה למעלה לחכמה

"מן הבקר", ולא מן בקר, ומה הוא, פר בן בקר שהוא זכר, רבי יצחק אמר, **"מן הבקר"** סתם, חזר ופירש **"זכר תמים יקריבנו"**, זכר ולא נקבה, וכן **"ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העזים"**, חזר ופירש **"זכר תמים יקריבנו"**, כל הבא לעולה, כולם זכרים ולא נקבות, לפי שעולה, עולה על הלב^[לז], על הלב ודאי, ונודע מי שעומד על הלב^[לז], ולפיכך עולה כולה נקרבת למעלה, וכולם זכרים, ועל כן פתח המקרא לראשונה בעולה יותר מכל שאר קרבנות, שהרי מחשבה ראשית הכל.

עולה בא מן הבקר הרומז ליסוד לפי שזה סיום המחשבה (החכמה)

אמר לו רבי יהודה, אם כן מה שהיא במקום המחשבה העליונה נצרך להקריב, ולמה מה שהוא למטה יותר^[לז], לא היה בידו. בא לפני רבי שמעון, אמר לו, ראשית הכל למעלה מחשבה היא, וסוף אותה המחשבה הוא המקום שנקרא בקר, ומה הוא, זו המדרגה שנקראת סוף הגוף הממתיק להמדרגה שהיא בחינת נקבה.

זיו הזוהר

מחשבת הלב מה שהלב חומד. **לח**. פירוש היינו המוח שהוא בחינת זכר עומד ופועל על הלב שהיא בחינת נקבה. בידוע שבתחלה העין רואה היינו המוח, ואחר כך נתפעל הלב מן המוח להיות ועומד ומתאוה. **לט**. דהיינו בהמה מן הבקר.

לד. פירוש ענין תקון השם הקדוש שם הוי"ה ב"ה היינו בהתיחדו עם השם אהיה והשם אלהים והשם אדני. **לח**. השקת הגן עדן היינו השפע הנשפעת מעולם הבינה. **לו**. שהעולה באה לכפר על המחשבה הרעה. **לז**. פירוש שהעולה באה בשביל

התיקון הוא במקום הפגם והפגם הוא ביסוד

כמו כן מחשבת האדם היא ראשית הכל, גמר המחשבה היא עשיית המעשה, מתי, בבקר, ככתוב: "הוֹי חֲשָׁבִי אֲנִי וּפְעָלִי רַע עַל מְשַׁכְּבוֹתָם", מתי, "בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשֶׂה" (מליכה ב, א), ולכן למקום ההוא של המחשבה, תתעלה המחשבה^[מ], והעשיה תקרב למקום גמר המחשבה בודאי.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף לב עמוד א'

כל הממונים בשעת הקרבת הקרבן

"וְסַמֵּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו", רבי יצחק פתח, "הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אִיהָ ה' וְתַפְּשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פִּשְׁעוֹ בִּי" (ירמיהו ב, ח), "הַכֹּהֲנִים", אלו הכהנים המשמשים בכהונה גדולה, ומקרבים ענינים קדושים למקומותם, ומיוחדים היחוד של כל אחד ואחד כראוי.

"וְתַפְּשִׁי הַתּוֹרָה", מי הם תופשי התורה, וכי הכהנים אין תופשי התורה המה, אלא אלו הם הלויים התופשים בכנורות, הבאים מצד התורה, שנתנה מן המקום שהוא שורש שלהם^[מא], והם ממונים על השבח שמשבחים למלך הקדוש, ליחד לו יחוד שלם כראוי.

"וְהָרַעִים פִּשְׁעוֹ בִּי", אלו הם גדולי העם, שהם רועים לעולם, כמו רועה המנהל צאנו. ואלו הן ג' מדרגות, הנצרכות להמצא תמיד בהקרבת הקרבן, למצא רצון למעלה ולמטה, ולהמשיך ברכות בכל העולמות.

כהן המקריב את הקרבן, ונתכוון לייחד שם הקדוש כראוי, ולעורר הצד שלו^[מב]. והלויים שמתכונים בהשיר, לעורר הצד שלהם, ולהתכלל בהצד של הכהנים. והישראל מכוון לבו ורצונו לתשובה שלמה, ונעשה נכנע לפני המלך הקדוש, וזה לוקח הכל ונתכפר חטאו, ושמחה נמצאת בעליונים ובתחתונים.

זוהר חלק ג' פרשת נשא דף קכד עמוד א'

הכהן לא ישחוט

"וְיִשְׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לְפָנָי ה'", אמר רבי אלעזר, ושחט אחר ולא הכהן, שהכהן אסור לו לעשות דין, כדי שלא יפגם מקום ההוא שנאחז בו.

זוהר תורה * דף היומי * פרשת ויקרא - יום ג' זיו הזוהר

מ. פירוש מחשבת התשובה של זה שהביא הקרבן. והתכללות הלויים במדרגת הכהנים היינו המתקת
מא. היינו עולם הבינה. מב. הכהנים שורשים גבורות בחסדים שיתמשך רחמים על האדם בעל במקור החסדים והלויים שרשם במקור הגבורות, הקרבן.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ח' עמוד ב'

בעולה גם כן יביא עשיר בקר ועני צאן וכו'

"וְאִם מִן הָעוֹף עֵלָה קָרְבָּנוֹ", אמר רבי יוסי, למה חלק הכתוב ואמר מן הבקר לעולה, ומן הצאן לעולה, ומן העוף לעולה, אם הכל אחד, איזו חילוק יש בין זה לזה, הלא מן כולם נעשה ענין אחד, אלא כך אמרו מי שהשיגה ידו לזה, מקריב מן הבקר, ואם אינו יכול, מקריב מן הצאן, ואם אינו יכול, מן העוף, שהרי כתוב: "וְאִם דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁנֵת" (ויקרא יד, כא), כי הקדוש ברוך הוא אינו מטריח על האדם יותר מיכולתו.

העשיר ליבו גם בו לחטוא יותר לכן מביא קרבן שמן וכו'

אמר רבי אלעזר, כמו שהיה החטא, כך היה הקרבן, העשיר שלפעמים לבו גבה בו, הוא היה מקריב שור, לפי שלבו חשב יותר לחטוא לפני רבונו, בינוני מקריב מן הצאן, לפי שברצונו לא נתגאה כל כך לחטוא, העני שלבו לא גבה בו, ורצונו נמוך מכולם, הוא הקריב ממה שהיה קל מהכל, והיו ניכרים קרבנות כל האנשים, כל אחד ואחד בלבדו, והקדוש ברוך הוא דן דינו של כל אחד ואחד במשקל ישר.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ה' עמוד א'

עני גם כן נתכפר עם קרבנו על ידי צער בני ביתו

אמר רבי שמעון, בא וראה שאותו הקרבן של העני הוא קל מהכל, לפי שלבו נשבר, ואף על פי שחשב לחטוא, נעבר החטא ממנו, שהרי די לו בצערו ובצער בני ביתו, ועל כן כל קרבן וקרבן, של כל אחד ואחד בלבדו היו ניכרים כולם אצל הכהן.

רשימת המתנדבים

ב"ה, שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְכֹהֵן, שְׁחַלְקֵנוּ כְּכֹהֵן לְעֶרְךָ 1500 סְטִים זוהר הקדוש 70 פְּרָכִים, וּמְפָנֵי שְׁהוֹמֵן קָצֵר וְהַשְׁעָה דוֹחֶקֶת וּפְעָמֵי מְשִׁיחַ קְרוֹבִים, דְּרוֹשִׁים לָנוּ בְּדַחֲיֹת 100 מֵתְנַדְּבִים לְקִנּוֹת 10 סְטִים כְּדִלְקָמוֹן, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַדְפִּים מִחֲדָשׁ אֶלֶף סְטִים לְחִלְקֵם חֲנָם, עַל מְנַת לְזִכּוֹת הַרְבִּים וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ ב"א.

כָּל מֵתְנַדֵּב זֹכֶה בְּקִנִּית 10 סְטִים [1,600 ₪ בְּעֶשֶׂר תְּשֻׁלוּמִים-שְׁנוֹתָן יִשָּׁר לְבֵית הַדְּפוּס], הַכּוֹלְלִים כָּל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְעִים פְּרָכִים לְחִלְקֵם חֲנָם לְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ:

חֲסוּפֵר טֵלְפוֹן לְעִדְכּוֹן: 0548436484

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ט' עמוד ב'

קרבן העני חשוב שהקריב גם את עצמו

"וּנְפֹשׁ כִּי תִקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַה' וְגו'", בא וראה, קרבן העני חשוב יותר לפני הקדוש ברוך הוא, שהרי הוא מקריב שני קרבנות לפניו, אחד חלבו ודמו, ואחד הקרבן שהקריב, שהרי אין לו לאכול, והוא מביא קרבן, קרבן העני קל מהכל, שני תורים או שני בני יונה, ואם אין לו, מביא מעט קמח, ומתכפר בו, ובשעה ההיא מכריזים ואומרים: **"כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנֹת עֲנִי"** (תהלים כב, כה), וכל כך למה, לפי שקרבן עני חשוב מהכל.

מנחה שמרתיחין אותו על מחבת ומרחשת הוא כפרה על אש היצר

וכמו שהעני הרתיח חלבו ודמו, כך הקמח ההוא שהביא היו מרתיחים אותו בשמן המנחה, וכך למדנו, שאפילו כל אדם יכול להקריב מנחה על המחבת ומנחת מרחשת, לפי שכמו שהחוטא היה מרתיח חלבו ודמו באש של היצר הרע, וכל אבריו רתחו באש שלו, כך זה הקרבן כדמיון זה ממש, ועיקר הקרבן שהוא כדמיון החטא, להקריב לפני הקדוש ברוך הוא רצון לבו ורוחו ונפשו, שזה חביב לפניו יותר מהכל.

אשרי חלקם של הצדיקים, שהם מקריבים בכל יום ויום קרבן הזה לפני הקדוש ברוך הוא, ומה הוא, גופם ונפשם שמקריבים לפניו.

זוהר חלק א' פרשת ויחי דף רמא עמוד ב'

מלח הוא הברית שעל ידו מתקיים העולם

"וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבֵּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ וְגו'", אמר רבי אחא, מלח זה למה, אלא לפי שהוא ממרק וממתיק המרירות להיטיב הטעם, ולולא המלח הזה, לא היה יכול העולם לסבול המרירות, זהו שכתוב: **"כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאַרְצֵךָ צִדְקָ לְמַדּוֹ יִשְׁבִּי תִבֵּל"** (ישעיהו כו, ט) ^[מג] וכתוב: **"צִדְקָ וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאֲךָ"** (תהלים פט, טו), ומלך הוא

זיו הזוהר

מג. פירוש כאשר מגיע משפטיך דאיהו רחמים מספירת תפארת לארץ שנקראת צדק שהיא ספירת המלכות אז למדו יושבי תבל, פירוש שאז אפשר לסבול הדין של מלכות. והארה זו נשפעת על ידי ספירת היסוד שנקרא ברית והוא ממתיק הדין של המלכות על ידי הארת הרחמים מן התפארת.

הברית שהעולם מתקיים בו, שכתוב: **"אם לא בריתי יומם ולילה וגו'"** (ירמיהו לג, כה), לפיכך נקראת **"ברית אלהיך"**, ונקרא ים המלח^[מ] והים נקרא על שמו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"א עמוד א'

עולות המכפרים על מחשבות הלב נשחטים בצפון

"ואם זבח שלמים קרבנו", רבי אבא פתח, **"עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמי וגו'"** (שיר השירים ד, טז), **"עורי צפון"**, אלו עולות שנשחטות בצפון, לפי שאותן המחשבות בסתרת הלב, ובמקום הדין הן, ולפי שהמחשבה נמצאת בלילה, בזמן שהדין נמצא, ורוח צפון מנשב בחצות הלילה, כאשר האנשים מתעוררים, וכנור של דוד מנגן מאליו, ומחשבת האנשים נתעוררה.

שלמים שהם שלום לכל נשחטים גם בדרום

"ובואי תימן", אלו שלמים שנשחטים בדרום, לפי שהם שלום של הכל, שלום העליונים והתחתונים, והם שלימות צדדי העולם, שלימות הכל מצד האמונה.

שלמים גם הבעלים אוכלים שאין צריך לכפר על ידי האכילה

והשלמים, לפי שהם שלום של הכל, הבעלים אוכלים מהם ונהנים מהם, שהרי השלום הוא לו ולכל העולם במדרגה אחת, חטאות ואשמות נאכלים לכהנים, לפי שהם מזומנים לכפר עליהם, ולהעביר חטאתם, ומכל הקרבנות אין חביבים לפני הקדוש ברוך הוא כמו שלמים, לפי שנמצא מהם שלום בעליונים ובתחתונים.

הקטרת היא למעלה מהכל

והחשוב מכולם היא הקטרת, שהיא שלמות הכל, ואינה באה לא על חטא ולא על אשם ולא על עון, אלא על שמחה, ככתוב: **"שמן וקטרת ישמח לב"** (משלי כז, ט), וזה נתבאר, ועל כן הקטרת אינה קרבה אלא בזמן ששמן נקרב, זה שכתוב: **"והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר את הנרות יקטירנה"** (שמות ל, ז), וכתוב: **"ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה"**, (שם פסוק ח) לפי שאז נמצאים שמן וקטרת ביחד. **בא** וראה, שלמים הם שלום בכל, ומריבה וקטרוג לא נתעורר בעולם, אבל הקטרת היא מקשרת קשרי האמונה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ב עמוד א'

יעקב מדת האמת, ושלום שהוא היסוד קשורים זה בזה

רבי שמעון אמר, כתוב: **"המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו"** (איוב כה, ב), זה המקרא ביארו החברים, אבל **"המשל"** זה אברהם, שכתוב בו: **"נשיא אלהים אתה בתוכנו"** (בראשית כג, ו), וכתוב: **"ואברכה ואגדלה שמך"** (שם יב, ב), **"ופחד"** זה יצחק, שכתוב: **"ופחד יצחק ה'ה ל'י"** (שם לא, מב), **"עשה שלום במרומו"**, זה יעקב, שכתוב: **"תתן אמת ליעקב"** (מיכה ז, כ), וכתוב: **"והאמת והשלום אהבו"** (זכריה ח, ט), שאמת ושלום קשורים זה בזה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ב עמוד א'

מד. ים המלח רמז על התקשרות יסוד במלכות, כי המלכות נקראת ים.

יעקב הוא שלם כי הוא מכריע בין חסד לגבורה

ועל כן יעקב הוא שלמות הכל, גם שלמים שלימות הם, ושלוה על הכל, ומי שמקריב שלמים, מרבה שלום בעולם.

גם שלמים הוא כמו מדת יעקב

ולא עוד אלא שמכפר על מצות עשה ועל מצות לא תעשה, כדי להביא שלום על הכל. יעקב הוא העושה שלום כמו שאמרנו, לפי שנדבק לצד זה ולצד זה^[מיה], וכן שלמים נדבקים במצות עשה ובמצות לא תעשה, בצד זה ובצד זה, ועל כן נקראים שלמים, וסוד הדבר שכתוב: "ויעקב איש תם" (בראשית כה, כז), איש שלם, שלם למעלה ושלם למטה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ה עמוד א'

חוטא צריך להביא קרבן עז לפי שעסק בטומאה

"וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי ה'", בא וראה, עז לקרבן למה, הלא אמר רבי שמעון, שעז השם שלו גורם להבין מן שמו, שהרי הוא מן הצד הרע וממין הרע, אלא כך אמר רבי שמעון, עז נצרך להקריב, שהרי אם עבר עליו רוח טומאה, או התחבר בו, עז הזה קרבנו, כדמיון ההוא שחטא בו.

יש זוכים בנשמה ויש זוכים רק ברוח ויש רק בנפש

ואמר רבי שמעון, הרי למדנו, יש מי שזוכה בנשמה, ויש מי שזוכה בהתעוררות של רוח, ויש מי שאינו זוכה אלא בנפש.

הזוכים רק בנפש באים בחלומו רוחות רעות ומודיעים לו דברים

זה האיש שאינו זוכה אלא בנפש, ולא נתעלה יותר, הרי הוא נדבק בצד הטומאה, וכשהוא ישן, אותן צדדים הרעים באים ומתדבקים בו, ומודיעים לו בחלום עניני העולם, מהם שקר ומהם אמת, ולפעמים שמצחקים בו, ומראים לו דברי שקר, ומצערים לו בחלומו, ועל כן האומות עובדי כוכבים יש מהם שרואים בחלומותם דברי אמת, על ידי צד ההוא שנדבקים בו, וכל הענינים שרואים הוא לזמן קרוב.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ה עמוד ב'

ישראל יכול לקנות רוח אבל נכרי לעולם לא חוץ אם נימול

בא וראה, מה בין ישראל לעמים עובדי כוכבים, ישראל אף על פי שאינו זוכה אלא בנפש, מדרגה עליונה עומדת אצלו, ואם הוא רוצה לקנות רוח, ואם הוא רוצה לקנות נשמה, קונה וזוכה בה, אבל עמים עובדי כוכבים אין יכולים לקנות לעולם, מלבד אם נימול שאז קונה נפש חדש ממקום אחר.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ה עמוד ב'

מה. פירוש ששורש יעקב הוא בספירת תפארת מדת הרחמים הממוזגת מן חסד ודין.

ישראל העומד במדרגת נפש צריך לעשות יותר ולזכות ליותר

וישראל העומד במדרגה תחתונה בנפש, אם אין הוא רוצה לזכות יותר, עונשו גדול, ווי לרשע הזה ששכח מצות התורה, ואינו עוסק בתורה, הוא שכח לרבוננו, עליו כתוב:

"**יִתְּמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ**" (תהלים קד, לה).

איש שיש בו רק נפש וחטא קרבנו עז שעבר עליו רוח טומאה

ובא וראה, יש אנשים הדבקים בצד הרע הזה, לפי שאין זוכים יותר מנפש, וכאשר עובר עליהם רוח טומאה ההוא, ינוח עליהם ונדבקים בו, ואז חטא ההוא שחוטא האיש, הוא מצד רוח הטומאה ההוא, וקרבנו הוא עז אחד, לפי שאותה הבהמה הבאה מן הצד ההוא, היא תכפר על חטאו.

למה מקריבים בהמה שיש עליו רוח הטומאה על המזבח?

אמר לו רבי אלעזר בנו, והלא כתוב: "**לֹא תֵלִין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ וְגו'** וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדָמְתְּךָ" (דברים כא, כג), לפי שארץ קדושה היא, ורוח הטומאה לא ימצא מקום בארץ הקדושה לנוח עליו, ואם כן כיון שבהמה זו שורה עליה רוח הטומאה והיא באה מצדו, למה מקריבים אותה לצד הקדושה.

אש המזבח אוכלת האש של הסטרא אחרא

אמר לו יפה שאלת בני, אבל בא וראה, כתוב: "**כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא**" (דברים ד, כד), יש אש אוכלת אש, האש של הקדוש ברוך הוא אוכלת אש אחר.

על ידי שאש הסטרא אחרא נאכלת נתבטל מן האדם רוח הטומאה

ובא וראה, יש מלאכים האומרים שירה לפני הקדוש ברוך הוא, והם מתבטלים כאשר גומרים השירה, בניצוצא של אש אוכלת, ולמטה הכין הקדוש ברוך הוא אש המזבח, שהוא אש אוכלת ומכלה לכל צד הרע ההוא, ונתבטל צד ההוא בשלהבת האש ההוא, ולא נשאר ממנו בעולם, וזה האיש המקריב את קרבנו עומד אצלו, ובאותו הריח העולה מן הקרבן, נסתלק ממנו צד רוח הטומאה השורה עליו, ונתכפר לו, ולפיכך הכל מתבטל ונכלה, על ידי קרבן הזה, ואין דבר שיכול לעמוד נגד אותו האש.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ז עמוד ב'

העולם מתקיים בזכות הצדיקים ותינוקות של בית רבן

"אם הפִּהוּן הַמְּשִׁיחַ יִחְטָא לְאַשְׁמַת הָעָם", אמר רבי אבא בא וראה, בשעה שהצדיקים נמצאים בעולם, ואותן תנוקות של בית רבן נמצאים, ועוסקים בתורה, יכולה השכינה להתקיים עמהם בגלות, ואם לאו כביכול הוא והם אין יכולים להתקיים בעולם.

אם לא די בזכותם ה' לוקחם מן העולם

ואם צדיקים נמצאים, נתפסים הם לראשונה, ואם לא אותן הגדיים שהעולם מתקיים בעבורם, נתפסים לראשונה, והקדוש ברוך הוא מסלקם מן העולם, אף על פי שלא נמצא בהן חטא, ולא זה בלבדו, אלא שמרחק ממנו את השכינה, להגלותה בגלות.

השפע נגרע מז"א בשביל חטא הדור

זהו שכתוב: "אם הפִּהוּן הַמְּשִׁיחַ יִחְטָא לְאַשְׁמַת הָעָם", למה יחטא, "לְאַשְׁמַת הָעָם", בשביל חטאי העולם שגרמו זה, "לְאַשְׁמַת הָעָם" ודאי, ולא לאשמה שלו, "יִחְטָא", יגרע, ככתוב: "וְהִיטִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' א, כא).

דבר אחר "אם הפִּהוּן הַמְּשִׁיחַ", זה הקדוש ברוך הוא, "יִחְטָא", יגרע טובתו מן כנסת ישראל ומהעולם, שלא יתן שפע ברכות, וידין דינו בכל, למה זה הוא, לאשמת העם ודאי, לבעבור חטאי העם הוא.

ווי לציבור הסומכים על כהן גדול כזה

רבי יצחק אמר, "אם הפִּהוּן הַמְּשִׁיחַ יִחְטָא", זה הכהן שלמטה שהוכן לעבודה, ונמצא בו חטא, לאשמת העם הרי הוא בודאי, ווי לאותן הסומכים עליו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ח עמוד א'

על ידי עבודת הכהן גדול מתברכים כל העולמות

כדמיון זה שליח צבור שנמצא בו חטא, ווי לאותן הסומכים עליו, אמר רבי יהודה, וכל שכן הכהן, שכל ישראל ועליונים ותחתונים כולם מחכים ומצפים להתברך על ידו, שהרי למדנו, בשעה שהכהן מתחיל לכוון הכוונות, להקריב קרבן העליון^[מ], אז נמצאים כולם בברכה ובשמחה, הימין מתחיל להתעורר, השמאל נכלל בהימין^[מ], והכל נתאחד ונתקשר

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ח עמוד א' זיו הזוהר
 מו. פירוש לכוון כונות לפעול יחוד והזדוגות הספירות ועליית העולמות. מז. פירוש שהגבורות

זה בזה, ונתברכים כולם יחד, נמצא שעל ידי הכהן מתברכים עליונים ותחתונים, וזה נתבאר, ולפיכך צריך הכהן להקריב קרבן על עצמו, כדי שיתכפרו חטאיו.

כהן שחטא מי מכפר עליו?

אמר רבי יוסי, הרי למדנו שעל ידי הכהן נתכפר חטא האדם, כאשר יקריב קרבן, ועתה אם הכהן עצמו חטא מי יקריב עליו, ומי יכפר עליו, אפשר תאמר שהוא מקריב על עצמו, הרי הוא נתקלקל, ואין הוא כדאי שיתברכו על ידו עליונים ותחתונים, תחתונים אין מתברכים על ידו, כל שכן עליונים.

רבי יהודה הכהן יכול לכפר על עצמו

אמר רבי יהודה, ולא, והרי כתוב: **"וְכֹפֵר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ"** (ויקרא טז, ו), ולמה נצרך שיכפר אחר עליו, בשביל חטאו יכפר הוא על עצמו, שכתוב: **"וְכֹפֵר בְּעֵדוֹ"**.

כהן אחר מקריב ואחר כך הכהן גדול גומר להעלותו אל מקומו

אמר רבי חייא, הרי ידוע באיזה מקום מקושר הכהן גדול, ובאיזה מקום מקושר כהן אחר, וזה שנקרא סגן^[מח], לפיכך כהן אחר היה מקריב קרבנו בתחלה, והעלה אותו עד המקום ההוא, אין מעכבים לו לעלות למקומו ושיתכפר חטאו, ועל כן כהן אחר היה מקריב עליו קרבנו תחלה, וכיון שהקריב אחר, ולא נסתפק כל כך על ידו, לאחר מכן הוא בעצמו הקריב, ואותן העליונים כולם מתחברים לכפר חטאו, והמלך הקדוש מסכים על ידם, כדמיון זה המתפלל וטעה יעמוד אחר תחתיו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ח עמוד ב'

בראש השנה צריך לקחת שליח ציבור הגון

אמר רבי אבא על כן ביום של ראש השנה, צריך הקהל לבחור באדם השלם מהכל, היודע דרכי המלך הקדוש, היודע בכבוד המלך, והוא יבקש עליהם רחמים ביום הזה, ולהכין קול שופר בכל העולמות, בכוונת הלב, בחכמה ברצון בשלמות, בשביל שיסתלק על ידו הדין מן העולם.

שליח ציבור שאינו הגון חטאי הקהל נזכרים על ידו

ווי לאותן שהשליח שלהם לא נמצא בשלמות הראוי, שהרי חטאי הקהל נזכרים בעבורו, זהו שכתוב: **"אם הכהן המְשִׁיחַ יִחַטָּא"**, שהוא השליח של כל ישראל, לאשמת העם הוא, לפי שבעבורו שורה הדין על העם.

אם שליח ציבור זכאי גם הקהל זכאי

וכאשר השליח הוא זכאי כראוי, אז גם הקהל זכאי, שכל הדינים מסתלקים על ידו, וכל שכן הכהן, שעל ידו מתברכים עליונים ותחתונים.

זיו הזוהר

נמתקות בחסדים. מח. התקון מעבודת כהן פשוט ומגן בספירת התפארת, והתקון מעבודת הכה"ג יכול להיות בפגם ספירת המלכות, והתקון של הוא בספירת הבינה.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ' עמוד א'

אם הסנהדרין טועים כל ישראל טועים

"וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְגו'" כמו שנתבאר, שזהו בהוראה שטעו בה, אבל שכתוב: **"וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ"**, הלא ואם כל ישראל ישגו צריך לומר, מהו **"כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל"**, אלא אלו הם אותן הנמצאים בירושלים, שהרי משם יוצאה תורה לכל העם, ואם אותן שהיו שם טעו, כל ישראל טעו, ולמדנו, שכיון ששם היו טועים, כל העם טעו, לפי שכולם נמשכו אחריהם, **"וְנִעְלַם דְּבַר מַעֲיַיִ הַקֹּהֵל"**, עיני הקהל אלו סנהדרין, אלה הם הממונים על ישראל.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ג עמוד א'

עדת ישראל ישגו בשביל שלא נמצא מי שידע לגלות עומקי התורה

רבי חייא אמר, "וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ", ואם ישגו בתורה, ולא יבינו דרכיה, באיזו סבה הוא, בשביל **"וְנִעְלַם דְּבַר מַעֲיַיִ הַקֹּהֵל"**, בשביל שלא נמצא מי שידע לגלות עמקות התורה ודרכיה.

בזמן המשיח יגלה ה' סודות התורה

אמר רבי יהודה, עתיד הקדוש ברוך הוא לגלות סודות עמוקים של התורה, בזמן מלך המשיח, ככתוב: "כִּי מְלֶאֶה הָאָרֶץ דַּעַה אֵת ה' כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים" (ישעיהו יא, ט), וכתוב: **"וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּעַה אֵת ה' כִּי כֹלָם יִדְעוּ אוֹתֵי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּם"** (ירמיהו לא, לג), אמן כן יהי רצון.

למה לא כתיב ואם נשיא יחטא

"אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא וְעִשָּׂה אַחַת וְגו'", רבי יצחק למד, מה נשתנה כאן שבכל מקום כתוב בהם **"וְאִם"**, **"אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא"**, **"וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ"**, וכאן **"אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא"**, ולא כתוב ואם נשיא יחטא, מה טעם הדבר.

לא שכיח שכהן יחטא לפי ששומר עצמו תמיד

אלא לפי שהכהנים אין נמצאים כל כך בחטא, שהרי הכהן שומר עצמו תמיד, לפי שהעול של רבונו מוטל עליו בכל יום, וגם העול של כלל ישראל, והעול של כל יחיד מישראל, ולכך יש לתמוה אם הוא יחטא, ולפיכך כתוב "וְאִם".

לא שכיח שכל ישראל יחטאו

וכן "וְאִם כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ", יש לתמוה על שכולם ימצאו בחטא אחד, שאם אלו חוטאים אלה לא יחטאו, ולפיכך **"וְאִם"** כתוב.

נשיא חוטא משום שיש בו גאות

אבל כאן, "אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא" בודאי, לפי שלבו גבה בו, והעם הולכים אחריו, ונמנים תחתיו, ועל כן כתוב: **"אֲשֶׁר נָשִׂיא יַחְטָא וְעִשָּׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיו אֲשֶׁר לֹא**

תְּעִשְׂיָנָה", שעבר על מצות לא תעשה, והוא עשה אחת מאלה, ועל כן לא כתוב בו "וְאִם", שהרי ענינו לא בספק הוא.

"או הוֹדַע אֱלֹהֵי חֲטָאתוֹ", שבשביל שלבו גבה בו לא השגיח בחטאו, ואחר כך נודע לו ועשה עליו תשובה.

הופיע חק לישראל - הזוהר הקדוש mp3 - השיעור היומי מפי הרב אריה ברדה בשפה העברית בלשון הקודש בשיתוף מפעל הזוהר העולמי - 70 שיעורים. וזה השיעור היומי הקדוש ביותר וזה מיועד מילד ועד זקן בא בימים - וגם לכל הנשים: טל. 054-4577956.

עולם הזוהר הקדוש ורקיעים עליונים ואורות נוצצים לכל הזוהר הקדוש... כל עולם הזוהר הקדוש שהם: **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** ב-36 דיסקים, שכל דיסק 10 שעות... שהם 360 שעות שמיעה של גן עדן... והם 1062 שיעורים של רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן... מקול הרשב"י ובהגשתו מפי הרב אריה ברדה... ובנוסף יש 1000 צדיקים אומרים על הזוהר הקדוש והטהור של עם ישראל שמאירים את כל העולם... בשיתוף מפעל הזוהר העולמי להזמנות דיסקים: אפשר להשיג אך ורק בטלפון: 054-4577956

אלבום הגדול בעולם. ענק!!! 2.5 מיליון מילים ב-36 דיסקים, כל דיסק 10 שעות עריכה ♦ סאונד ♦ נעימות ♦ קריינות רדיופונית ♦ **מארז הזוהר הקדוש** מפי הרב אריה ברדה, 1062 שיעורים כל שיעור 20 דקות מרתקות ועוצרי נשימה... גן עדן של **תורת הזוהר... תיקוני הזוהר... וזוהר חדש...** בהשתתפות מפעל הזוהר העולמי... והכל ב-mp3.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ג עמוד ב'

הודע אליו מי מצוה למי להודיע לו?

רבי יהודה אמר, "או הודע אליו חטאתו אשר חטא", "הודע אליו" מצד של מי, או ידע חטאתו צריך לומר, מהו "הודע אליו".

השכינה מודיעה לו החטא על ידי יסורים שמביאה עליו

אלא שהקדוש ברוך הוא פוקד להשכינה, להודיע לו לאדם אותו החטא שחטא, ובמה מודעת לו, בדיניה, כמו שכתוב: "יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו" (איוב כ, כז), "הודע אליו", כמי שפוקד ומודיע לאחר.

נשמת אדם מעידה עליו

שלמדנו, בשעה שהאדם חוטא לפני הקדוש ברוך הוא, ואינו משגיח בחטאו לחזור בתשובה לפני רבונו, ומשליכו אחר כתפיו, נשמתו ממש עולה, ומעידה לפני הקדוש ברוך הוא, ואז פוקד המלך להשכינה ואומר לה: "או הודע אליו חטאתו אשר חטא", מושך הדין עליו, והודע לו חטאתו, ככתוב: "הודע את ירושלם את תועבתיה" (יחזקאל טז, ב).

המתגאה שוכח את חטאיו ונזכר על ידי היסורים

לאחר שפוגע בו הדין, אז נתעורר רוחו לחזור בתשובה לפני רבונו, ונכנע מפניו להקריב קרבן, שהרי מי שלבו גבה בו, הוא חוטא, ושוכח חטאו ואינו משגיח עליו, והקדוש ברוך הוא מכין הדין לנגדו, ופוקד להודיע לו אותו החטא שחטא, כדי שלא ישכח החטא ממנו.

ויפה הדבר, וכך הוא משמע, שהרי לא כתוב, או נודע אליו, כמו שכתוב: "או נודע פי שור נגח הוא" (שמות כא, לו).

הקם ללמוד בחצות, התורה מודיעה לו את חטאיו ברחמים

ומי שיקים בלילה לעסוק בתורה, התורה היא מודעת לו חטאו, ולא בדרך דין, אלא כאם המודיעה לבנה בדברים רכים, והוא אינו שוכח החטא, וחוזר בתשובה לפני רבונו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ג עמוד א'

בכל יום יוצא כרוז ומעורר את בני העולם לתשובה

"ונפש פי תחטא ושמעה קול אלה וגו'", רבי יוסי פתח, "עד שיפוח היום ונסו הצללים וגו'" (שיר השירים ב, יז), כמה יש להם לאנשים להזהר מחטאיהם, שלא יחטאו לפני

רבונם, שהרי בכל יום ויום כרוז יוצא וקורא, התעוררו בני העולם בלבבכם לפני המלך הקדוש, התעוררו להזהר מחטאיכם, התעוררו אל הנשמה הקדושה היושבת בתוכם שהיא ממקום קדוש ועליון.

ה' מזהיר את הנשמה לפני ירידתה לעולם הזה

שלמדנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא מוציא נשמה שתדך ליכנס באדם, מזהיר אותה בכמה אזהרות בכמה עונשין, בשביל לשמור מצותיו, ולא עוד אלא שמעבירה באלף ושמנה עולמות להשתעשע, ולראות בהם הכבוד של העמלים בתורה, והיא עומדת לפני המלך בלבוש דכבוד, בהצורה שלה שבעולם הזה, ובלבוש כבוד עליון היא מבטת בכבוד המלך בכל יום, ומעטרים לה בכמה עטרות.

הנשמה בדרכה לעולם עוברת בגן עדן

כאשר מגיע הזמן לרדת לזה העולם, היא יושבת בגן עדן שבארץ שלשים יום, לראות בכבודם של גדולי הצדיקים, והיא עולה למקומה למעלה, אחר זה יורדת לעולם, והמלך הקדוש מעטרה בשבע עטרות, עד שהיא באה ונכנסת בתוך גוף האדם.

התורה תמה על איש החוטא

וכשהיא בגוף האדם, וחוטאת בעולם הזה, ותעמל בחשך, התורה מתמיה עליה, ואומרת, ומה כל הכבוד הזה וכל השלמות השלים לנפשה מלך העליון, והיא חוטאת לפניו, **"נִפְּשׁ כִּי תַחַטָּא"**, איך היא יכולה לחטוא.

עצה לאדם שיחזור בתשובה לפני היום הקשה שיתבענו ה' לדין

עתה נחזור לכתוב: **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים"**, זו עצה לנפש הזאת להזהר מלחטוא, ושתשוב להטהר, **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם"**, טרם שיפּיח היום של העולם הזה, ויבא יום התקיף ההוא, שיתבע לה המלך לדין לצאת מעולם הזה.

צלמו של אדם מסתלק ממנו בשעת מיתה

"וְנָסוּ הַצִּלְלִים", זהו סוד בין החברים, שאמרו, כי בשעה שמגיע זמנו של אדם לצאת מן העולם, צלמו של אדם הולך ממנו, זהו שכתוב: **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם"**, טרם שינשב היום לצאת מעולם הזה, **"וְנָסוּ הַצִּלְלִים"**, שאז הולך ממנו צלמו, יחזור בתשובה לפני רבונו.

ב' צללים יש לו לאדם

רבי אלעזר אמר, ב' צללים יש לו לאדם כשהוא בקיומו, אחד גדול ואחד קטן, שכתוב: **"הַצִּלְלִים"** שנים, וכאשר נמצאים ביחד, אז האדם הוא בקיומו.

כשהצללים מסתלקים גם יכול לשוב בתשובה

ואז צריך האדם להסתכל במעשיו, ולתקנם לפני רבונו, ויתודה עליהם, לפי שהקדוש ברוך הוא נקרא רחום וחנון, ומקבל לאותן השבים לפניו.

תשובה כשאדם עוד בבריאותו השלמה הוא חשובה יותר

וזהו "עד שְׁיָפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים", שכאשר אותן הצללים הולכים ממנו, והוא תפוס בקולר, תשובה היא, אבל אינה יפה כל כך כמו בזמן שהאדם הוא בקיומו, ושלמה המלך הכריז ואמר, "וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בְּיָמֶיךָ בְּחַוְרַתְךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה וְגוֹ'" (קהלת יב, א).

ה' תמה על אדם שחטא הלא השבעתי אותו בשמי שלא יחטא

שכאשר מגיע יומו להסתלק מן העולם, הקדוש ברוך הוא מתמיה עליו ואומר: "וְנִפְּשׁ כִּי תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים", הלא השבעתי לה בשמי, שלא תשקר בי, והעדתי בה כאשר ירדה לעולם, "וְהוּא עֵד" ודאי, מכמה פעמים שהזהרתי אותה לשמר מצותי.

יתודה על העבירות לפני קונו

ולפיכך כיון שהוא עד "או רָאָה או יָדַע", "או רָאָה" אותן העבירות שעשה ונסתכל בהן, "או יָדַע" בבירור הדבר שעבר על מצות רבונו, "אִם לֹא יִגִּיד", אם לא יתודה עליהם לפני רבונו, טרם שיצא מזה העולם, "וְנִשָּׂא עֹנֹו", וכאשר ישא עונו, איך יפתחו לו פתח, ואיך יעמוד לפני רבונו, ועל זה כתוב: "וְנִפְּשׁ כִּי תַחֲטָא".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ' עמוד א'

מי שאינו מתודה על חטאיו אין נפתחים לפניו שערי התשובה

אמר רבי חייא, כתוב: "חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי" (תהלים לב, ה), מכאן למדנו שכל אדם המכסה חטאיו, ואינו מתודה עליהם לפני המלך הקדוש, לבקש רחמים עליהם, אין נותנים לו לפתוח פתח תשובה, לפי שהוא מכסה חטאיו.

המתודה והבוכה לפני ה' פותח שערים הסתומים ומתקבל תפלתו

ואם הוא מתודה עליהם לפני הקדוש ברוך הוא, חומל עליו הקדוש ברוך הוא, ומתגבר הרחמים על הדין, וכל שכן אם הוא בוכה, שהרי כל הפתחים הנעולים הוא פותחם, ותתקבל תפלתו.

ועל כן וידוי חטאיו היא כבודו של מלך, להגביר הרחמים על הדין.

ספר זוהר השבת
לאבות ובנים, זקנים עם נערים
 עם לשון הקודש
 מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי
 מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
 מסדר על הפרשיות

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ד עמוד ב'

חלק הנפש היא שחוטאת ולא חלק הרוח ונשמה

"נֶפֶשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְחַטָּאָה בְּשִׁגְגָה מִקְדָּשֵׁי ה'", רבי יצחק אמר, הרי ביארו, נפש ודאי, כתוב: **"וְהִיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ"** (שמואל א' כה, כט) [מט] וכתוב: **"וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע"**.

המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה

זכאים הם הצדיקים שיש להם חלק עליון בהקדוש ברוך הוא, חלק קדוש, בקדושת המלך, לפי שהם מקדשים עצמם בקדושת רבונם, וכל מי שמקדש עצמו, הקדוש ברוך הוא מקדש אותו, שכתוב: **"וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיְתָם קְדָשִׁים"** (ויקרא יא, מד), אדם המקדש עצמו מלמטה, מקדשים לו מלמעלה, וכאשר מתקדש האדם בקדושת רבונו, יורש נשמה קדושה, נחלת הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, ואז יורש הכל, ואלה נקראים בניו להקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: **"בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם"** (דברים יד, א), וזה נתבאר.

דוד התקשר בז"א ועל ידי זה ירש את המלכות

בא וראה, כתוב **"תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה"** (בראשית א, כד), וביארו **"נֶפֶשׁ חַיָּה"** סתם [ג], ומן חלק ההוא ירש דוד המלך, ונתקשר בקשר עליון, ונחל המלכות, ולפיכך כתוב: **"וְהִיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים"**.

הנפש מתקשרת ברוח והרוח בנשמה

והרי ביארו, שהנפש נקשר ברוח, והרוח בנשמה, והנשמה בהקדוש ברוך הוא, אשרי חלקו של זה הנוחל נחלה עליונה הזאת.

נפש של רשע נשאבת לצד הטומאה

ווי לאותן הרשעים, שנפשותם אינן זוכות בעולם הזה, כל שכן בעולם הבא, עליהן כתוב: **"וְאֵת נֶפֶשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע"**, שהולכות ומשוטטות בעולם, ואין מוצאות מקום לנוח להתקשר בו, ונשאבות בתוך צדדי הטומאה, והכרוז קורא ואומר: **"נֶפֶשׁ כִּי**

וזהו הזוהר

מט. פירוש שעיקר פגם החטא הוא בבחינת נפש ששורשה בספירת מלכות שעליה נאמר ה' אלהיך, וחלק זה הוא בכל אדם, אבל צדיקים זוכים לרוח ונשמה ששורשם בתפארת ובינה. נ. וסתם יפורש באיזה אופנים, והרמז שמדת המלכות תוציא נשמת האדם.

תַּמְעַל מַעַל וְחָטְאָה בְּשִׁגְגָה מִקְדָּשֵׁי ה' , שהרי אינה נכנסת בהקדושה, ואינה נכללת בה, והם מזיקי העולם, לפי שנדבקים בהם ונטמאים.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ט"ו עמוד ב'

על ידי התשובה יחזרו הספירות העליונות למקומם

"וְהָיָה כִּי יַחְטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה", מהו **"כִּי יַחְטָא"**, ולבסוף **"וְאָשָׁם"**, אלא כך למדנו, **"כִּי יַחְטָא"** מאותן עבירות שנקראות חטא, שכתוב: **"מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם"** (במדבר ה, ו), **"וְאָשָׁם"**, כמו שכתוב (שם פסוק ח) **"הָאָשָׁם הַמוּשָׁב לָהּ"**, **"וְאָשָׁם"**, יתקן, כלומר אם יתקן מעשיו, **"וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזַל"**, אמר רבי יוסי, כך נשמע שכתוב: **"וְהָשִׁיב"**^[נא] וישיב לא כתוב אלא **"וְהָשִׁיב"**, **"וְהָשִׁיב"** דוקא.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ט"ז עמוד א'

גנב חמור יותר מגולן מפני שהתירא מאנשים יותר מה'

רבי יצחק אמר: "וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה", שם שאלו החברים, מפני מה בגזלה כתוב: **"וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה"** ולא יותר, אלא הרי ביארנו, שזה השווה יראה העליונה כהתחתונה, וזה שגנב השים יראה התחתונה לפניו, ולא יראה העליונה.

רק הנפש חוטאת ולא הרוח ולא הנשמה

מה כתוב למעלה: "וְנַפְשׁ כִּי תַחְטָא", כמו שביארנו, שהתורה והקדוש ברוך הוא מתמיהים עליו ואומרים, **"וְנַפְשׁ כִּי תַחְטָא וגו'."**

אמר רבי יצחק, "נַפְשׁ" כתוב, ולא רוח ולא נשמה, וכאן נפש [רוח ונשמה]^[נא] שכתוב: **"וְהָיָה כִּי יַחְטָא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה"**, מי שרוצה לתקן מעשיו כמו שאמרנו: **"וְהָשִׁיב"**.

על ידי תשובה מיחד מחדש את קודשא בריך הוא ושכינתיה

מהו "וְהָשִׁיב", אלא כמי שמתקן המעשים, בשביל שתחזור ותשיב נביעת המים למקום, להשקות הנטיעות^[נא], שהרי הוא היה גורם בחטאיו למנוע מהם ההשקה, ולכך כתוב:

"וְהָשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה וגו'", כמו שנתבאר.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ו עמוד א'

על ידי תפלה כראוי זוכים להוריד השפעות מלמעלה

אמר רבי יוסי, בא וראה, כל אדם הרוצה להמשיך שפע ברכות מלמעלה למטה, ליחד השם הקדוש, יבקש בתפלה להקדוש ברוך הוא, ברצון ובכוונת הלב, להמשיך שפע מן

זיו הזוהר

נא. שהיה צריך לומר ישיב את הגזלה, אבל והשיב רמז על תקון הפגם למעלה **נב.** כיון שכתוב סתם והיה כי יחטא ולא שגרם מניעת השפע, והיינו בשביל הוצאת זרע לבטלה שנקרא חטא מלשון חסרון, ועל גם לרוח ולנשמה. **נג.** כי הפגם של

הנחל העמוק ההוא^[ני], כמו שכתוב: "ממעמקים קראתיך ה'" (תהלים קל, א), כי שם עומק הכל להמשיך משם ברכות למטה, וימצאו ברכות בכל העולמות, שכאשר נמצאות כאן הברכות מלמעלה, הכל הוא בשמחה, הכל הוא בשלמות, אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא משפיע עליהם ברכות, ומאזין תפלתם, ועליהם כתוב: "פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם וגו'" (שם קב, יח), "ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

יותר מ-42,000 איש

הצטרפו כבר. בא והצטרף!!!

את אחי אנוכי מבקש, להסיר מעמינו מכשול ומוקש, להיות מהאנשים הנבחרים, שיזכו את קרן ישראל מעפר להקים, וישראל עם קדושים כבר קיבלו עליהם, 42,000 אנשים, ללמוד הזוהר כל יום מזמנם להקדיש, מספר דקות כל איש ואיש, ועתה בא והצטרף אלינו, לקרב ולקבל פני משיח צדקינו,

להצטרפות: טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480

מייל: AOEL612@gmail.com

וכל אלו שיצטרפו ויקבלו עליהם ללמוד מספר דקות יהיו שותפים לכולל הלומדים זוהר כל יום בחצות הלילה בהיכלא דרשב"י במירון

שנת תשכ"ח מפרי זרעו

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה וּלְלִמּוּד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל", להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום, אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם! וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש, זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא ותטה שכם, למפעל הקדוש שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיפנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסכת מגן! ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח פולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

נחל לכינעם/24 בית שמש
054-8436784

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70,000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

**להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com**

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זווג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיַּד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לָגְאֹלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלֹחַ וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
5	9	6	7	4	

אני/הח"מ _____ (שם בעלי החשבון כמפיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו הנ"ל בכספכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיופצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי פגנטי, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה פמני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתו ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.

ב. אהיה/נהיה רשאים/ם לבעל מראש חיוב מסוים ובכלד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אהיה/נהיה רשאים/ם לבעל חיוב, לא יותר מששעשים ימים ממועד החיוב אם אוכוח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו פמני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעלי החשבון _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

קוד מוסד	אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה				
5	9	6	7	4	

קבלנו הוראות מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי פגנטי שתצוינו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעלי החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעלי החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

ככבוד רב,

בנק _____

סניף _____

תאריך _____ חתימה וחותמת הסניף _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קבלנו הוראות מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי פגנטי שתצוינו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעלי החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ בעלי החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתחייבותיכם כלפנו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.